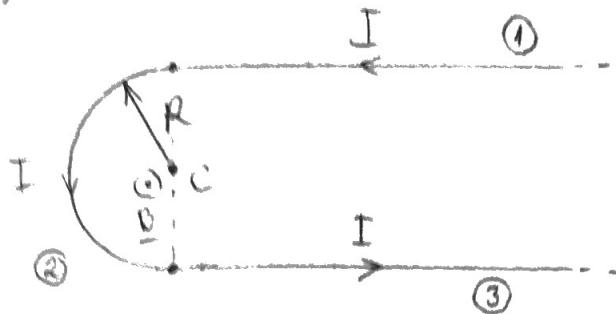

2. zárthelyi dolgozat

#1.

Bontsuk három részre a vezetőt!
Az ① és a ③ egy-egy félszé-
telen egyszerű vezető, melyek a
félkör C középpontjában (a jobb-
kéz-szabály szerint) ugyanakkora,
azonos irányú \underline{B} -teret keltenek:

$$B_1 = B_3 = \frac{1}{2} B_\infty = \frac{\mu_0 I}{4\pi R},$$

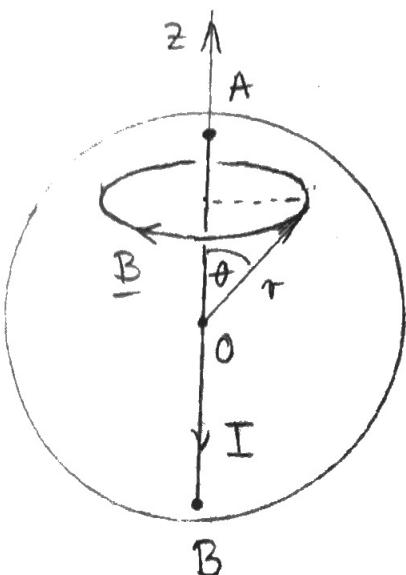
ahol B_∞ a végtelen egyszerű vezető tere, és felhasználtuk a semi-perponciót. Egy félkör által hozott indukció éppen fele az egész kör középpontjában kialakuló indukciónak:

$$B_2 = \frac{1}{2} B_{\text{kör}} = \frac{\mu_0 I}{4R}.$$

B_1 , B_2 és B_3 arányos irányú, az ábra síkjából kifelé mutat, így az eredő \underline{B} -tér:

$$\underline{B} = B_1 + B_2 + B_3 = \underline{\frac{\mu_0 I}{4R} \left(1 + \frac{2}{\pi}\right)}.$$

#2.

Az áramelosztás a z tengelyt tartalmazó síkra nézve tükrözimmetrikus, ezért a \underline{B} -térből csak e_y irányú komponense van, az indukcióirányok pedig körök. Ezért ilyen körre a gerjesztési törvény:

$B(r, \theta) \cdot 2\pi r \sin \theta = \mu_0 I$, ha $r < R$,
 $r > R$ esetén pedig nulla.

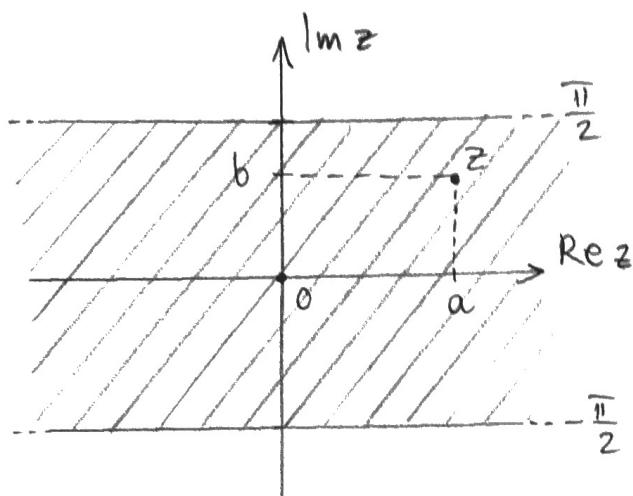
Tehát az eredmény:

$$B(r, \theta) = \frac{\mu_0 I}{2\pi r \sin \theta}, \text{ ha } r < R \quad \}$$

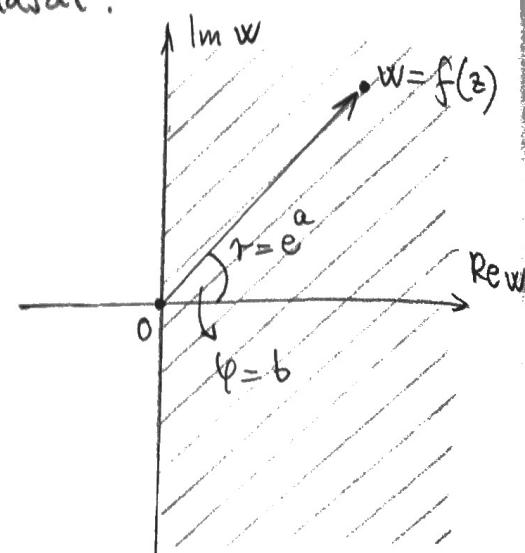
$$B(r, \theta) = 0, \text{ ha } r > R. \quad \}$$

#3.

Tekintsük először az $f(z) = e^z$ függvény hatását!

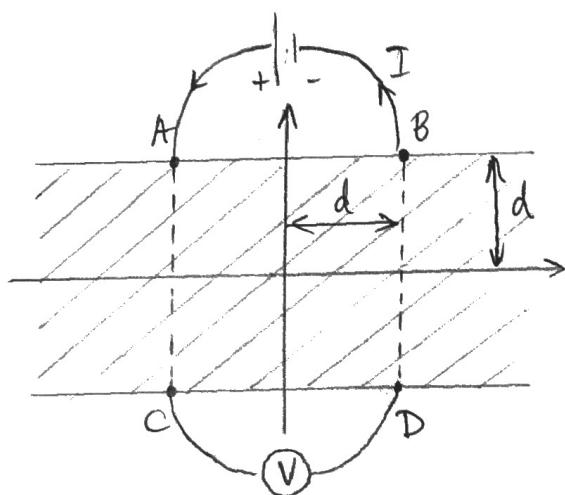

$$f(z) = w$$

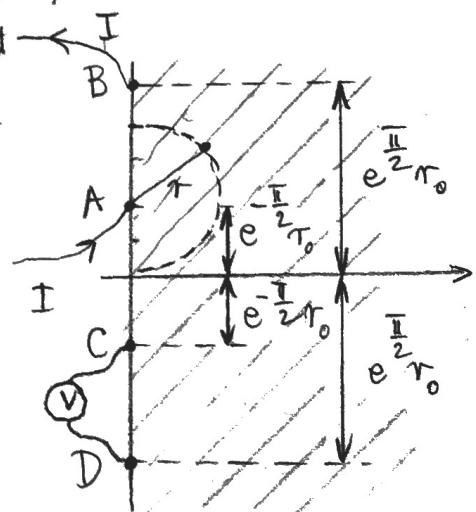

$$z = a + bi \rightarrow w = f(z) = e^z = \frac{e^a}{r} \cdot e^{ib} \rightarrow r = e^a \quad \varphi = b$$

Tehát $f(z)$ a $-\frac{\pi}{2} \leq \operatorname{Im}(z) \leq \frac{\pi}{2}$ szávolt a $\operatorname{Re}(w) \geq 0$ felsíkra képezi le. Nézzük most a konkrét feladatot!

$$\text{vak dimenzió miatt} \quad f(z) = r_0 e^{\frac{\pi z}{2d}}$$

Egyetlen (pl. az A) elektroda potenciálja r távolságra:

$$U(r) = + \int E(r) dr = S \int j(r) dr = S \frac{I}{\pi \delta} \int \frac{1}{r} dr = \frac{S I}{\pi \delta} \ln\left(\frac{r_0}{r}\right).$$

Az A és B elektroddal superpotenciáljával számolható az U_{CD} feszültség;

$$U_{CD} = \frac{S I}{\pi \delta} \left[\ln\left(\frac{r_0}{2r_0 e^{-\pi/2}}\right) - \ln\left(\frac{r_0}{r_0 e^{-\pi/2} + r_0 e^{\pi/2}}\right) - \ln\left(\frac{r_0}{r_0 e^{-\pi/2} + r_0 e^{\pi/2}}\right) + \ln\left(\frac{r_0}{2r_0 e^{\pi/2}}\right) \right]$$

Egyenlítések után:

$$U_{CD} = \frac{2 S I}{\pi \delta} \cdot \ln\left(\frac{e^{-\frac{\pi}{2}} + e^{\frac{\pi}{2}}}{2}\right) = \frac{2 S I}{\pi \delta} \ln\left[\operatorname{ch}\left(\frac{\pi}{2}\right)\right].$$

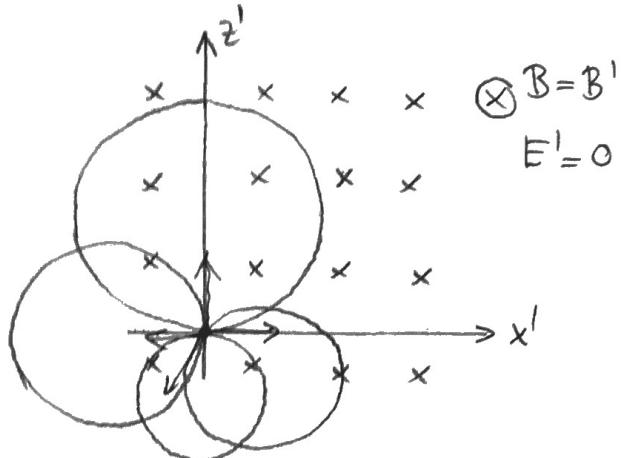
F4.

Írunk átérni egy olyan K' koordináta-rendszerre, amelyben az elektromos mero" teljesen eltünik. A transzformáció's osztófogásáról:

$$\underline{E}' = \underline{E} + \underline{V} \times \underline{B}, \text{ ahol } \underline{V} \text{ a } K' \text{ rendszer sebessége } K \text{-hoz viszonyítva.}$$

$\underline{E}' = 0$, ha $\underline{E} = -\underline{V} \times \underline{B}$, ez így lehetséges, ha \underline{V} éppen $\pm z$ irányú, nagysága pedig $V = \frac{E}{B}$.

Tehát a K' rendszerben azt látjuk (nem hagy pályát felrajzoltunk)

A különböző kerületek sebességei miatt a pályák sugara különbözik, de a ciklotronfrekvencia arányos:

$$\underbrace{m R \omega_c^2}_{\text{cikl.}} = Q \underbrace{R \omega_c}_v B,$$

$$\text{cikkal: } \omega_c = \frac{QB}{m}.$$

Az ionok tehát a K' rendszerben $\tau = \frac{2\pi}{\omega_c}$ időközönként találkoznak az origóból, így az eredeti K rendszerben is találkoznak a \pm tengelyen, annak

$$z = n \cdot V \tau = 2\pi n \cdot \frac{mV}{QB}$$

koordinátájú pontjaiban. A találkozási pontok távolsága tehát:

$$\underline{\underline{d = 2\pi \cdot \frac{mV}{QB}}}.$$